

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.]

rigtigt, kan jeg ikke finde anden forklaring på det, end at jeg ikke må være blevet tilstrækkelig inspireret af at læse min egen redegørelse højt. Det er jo sådan med den slags redegørelser, at de studeres nøje både i indland og udland, og derfor må manuskriptet følges nøje. Men afgørende er vel til syvende og sidst ikke, om håbet er mere eller mindre lysegrønt, men om viljen er til stede til at gøre noget for, at et håb kan blive til virkelighed — og hvad viljen angår, kan jeg på regeringens og egne vegne forsikre, at den er frisk og veloplagt og ikke spor sørgmodig, og at den i øvrigt yderligere er blevet opmuntret ved hr. Ivar Nørgaards ord i dag om, at de socialdemokratiske partier i alle de nordiske lande er positivt indstillet over for et videregående skridt i det nordiske samarbejde. Det kan kun bestyrke os i troen på, at det initiativ, som regeringen har taget, og som har fået støtte fra alle sider her i det høje ting, virkelig kan føre til betydelige resultater.

(Kort bemærkning).

Kai Moltke: Jeg tror ærlig talt, forsvarsministeren må have misforstået mig. Jeg har ham ikke et øjeblik mistænkt for, at han, hvor der har været tale om beredskab, skulle have fjernet raketter fra den danske hærs lagre, og jeg har ham endnu mindre mistænkt for f. eks. i en eller anden bil at have smuglet raketter over grænsen, sådan som det forekommer i vore nabolande. Men det var heller ikke det spørgsmål, jeg rejste. Vi har to kategorier af våbenlagre her i landet, den danske hærs og NATO-lagre, og det, jeg spurgte forsvarsministeren om, var, om der fra NATO-depoter eller NATO-lagre var blevet trukket raketter tilbage i den forhåndenværende situation. Det ville nemlig være et temmelig tydeligt bevis på, i hvor høj grad dansk sikkerhed var truet eller blev betragtet som truet af vore allierede.

Forsvarsministeren (Ninn-Hansen): Nej, det er der ikke, og der har slet ikke været tale om det; jeg kan henvise til mine bemærkninger før.

Per Hækkerup: Jeg vil gerne til forsvarsministeren og udenrigsministeren i spørgs-

målet om den kommende forsvarsordning og tidspunktet for dens iværksættelse sige, at jeg er glad, når udenrigsministeren forsikrer, at den sikkerhedspolitiske undersøgelse ikke sinker forsvarsordningen, sådan forstod jeg udenrigsministeren. Men jeg må minde om, at statsministeren i åbningstalen om dette spørgsmål sagde:

„Det siger sig selv, at resultatet af sikkerhedsundersøgelserne kan komme til at påvirke fremtidige overvejelser vedrørende forsvarsordningen. Regeringen er imidlertid af den opfattelse, at der er grundlag for nu at foreslå administrative reformer.“

Det, jeg derfor gerne vil vide, er, om det er de administrative reformer, man agter at komme med, således at den egentlige forsvarsordning må afvente resultatet af den sikkerhedspolitiske undersøgelse. Dette forekommer mig efter åbningstalens ord ikke helt klart.

Jeg vil også gerne sige til forsvarsministeren, at når han nævner det, jeg omtalte, nemlig reaktionen i visse af personelorganisationerne, skal man huske på, at den usikkerhed, der er skabt, er skabt af regeringen selv og har fremkaldt en utryghed over for, hvad der skulle være vor fremtidige forsvarsordning, ligesom den tilkendegivelse, jeg netop citerede fra åbningstalen, ikke kan give anledning til tryghed for, at der kommer en forholdsvis snarlig afklaring af, hvordan vilkårene bliver for dem, der skal arbejde i forsvaret. Jeg tænker ikke bare på deres stilling som tjenestemænd, jeg tænker på deres rent faktiske arbejdsmuligheder.

Til nedrustningsministeren har jeg kun den lille glade bemærkning, at det lader til, at mine ord allerede har virket på ministeren. Nu hed det „at løse militære opgaver“, nu hed det „at forberede til kamp“; nu var det ikke længere „forberedelse til krig“. Jeg går ud fra, at forberedelse til krig er en reminiscens fra ministerens radikale fortid, som det er godt han glemmer og i stedet indstiller sig på en mere moderne sprogbrug.

Jeg er glad for, at udenrigsministeren modsat venstres ordfører er villig til at gå videre i en analyse af Czekoslovakikrisen, dens forudsætninger, dens udvikling og dens konsekvenser, end med de forholdsvis begrænsede bemærkninger, vi fik i ministerens